

عنوان مقاله:

تلفیق تکنولوژی و متریال مدرن با سازه های سنتی ایرانی راهکاری در جهت کاهش مصرف انرژی و دستیابی به معماری پایدار

محل انتشار:

ششمین کنفرانس سراسری معماری و مهندسی عمران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شیوا اطمینان مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد ، معماری داخلی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

علی توکلیان - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

خلاصه مقاله:

سازه های سنتی ایرانی را میتوان تبلور معماری پایدار برشمرد. در تمام اقلیم های کشور میتوان این پایداری را مشاهده کرد که بصورت معمارانه، خلاقانه و با مصالح بومی به بهترین نحو با محیط زیست پیرامون خود تلفیق شده و کمترین استفاده از سوخت های فسیلی را دارند. رشد جمعیت و هزینه های ساخت و ساز از دلایل مهم محدود شدن ساخت و سازه های سنتی ایرانی میباشد. آبروژها به سبب کارایی که دارن در فناوری های مدرن به عنوان عایق میتوانند نقش اساسی داشته باشند و در کنار عایق بودن به عنوان شیشه در پنجره سازه های مدرن استفاده شود. امروزه شهرهایی پایدار محسوب میشوند که متناسب با اقلیم و معماری سنتی آن منطقه طراحی شود. شهرک های جدید احداث شده میتوانند بهترین راه شهرسازی پایدار باشند که کمترین مصرف انرژی را خواهند داشت. از این رو در پژوهش پیش رو با بررسی، تحلیل و شناسایی سازه های برتر سنتی کشور در جهت نیل به کاهش استفاده از سوخت های فسیلی برای تامین انرژی انواع کاربری های موجود در کشور خواهیم پرداخت و همچنین با تلفیق تکنولوژی های مدرن در ساخت و ساز با معماری ایرانی، به خلق فضاهای مدرن - سنتی بپردازیم تا بدینوسیله در مصرف انرژی های تجدید ناپذیر صرفه جویی و سازه های مقاوم در برابر زلزله و همچنین فرم هایی متناسب با فرهنگ و معماری ایرانی، پیشنهاد و سپس با نظر متخصصان مربوطه طراحی کنیم.

کلمات کلیدی:

سازه های سنتی ایران، طراحی پایدار، تکنولوژی در ساخت و ساز. فناوری آبروژل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804587>

